

Tastesen (S):

Det drejer sig jo om et lille nemt lovforslag om at udskyde revisionen af loven om overformynderiet i 2 år. Jeg forstår, at man har nogle overvejelser med hensyn til, om ægteskabsudvalget eller udvalget om statsamterne ligesom kan føre nogle flere opgaver over til overformynderiet, der måske ikke har så meget at lave i øjeblikket. Jeg benytter lejligheden til at spørge justitsministeren, om man også har under overvejelse at gå den anden vej. Når man ikke har så meget at lave i overformynderiet, kunne det jo være, at de opgaver, der i øjeblikket ligger i overformynderiet, kunne klares fra et eller et par kontorer i justitsministeriet.

Biltzing (V):

Siden 1868 har vi haft det centrale overformynderi for hele landet beliggende i København. Det afløste købstædernes overformynderier, der i perioder ikke havde fungeret videre tilfredsstillende. Men selv efter at overformynderiet blev centraliseret og senere blev statsligt, blev der rejst kritik mod overformynderiet. Kritikken gik dels på den lavere forrentning af midlerne i overformynderiet i forhold til, hvad banker og sparekasser kunne give, dels på, at man i mange tilfælde havde store vanskeligheder ved at få frigivet penge fra overformynderiet, særlig ved båndlagte midler.

Ved loven i 1966 blev omfanget af de midler, der skulle og kunne anbringes i overformynderiet, beskåret væsentligt, idet det nu kun skulle omfatte midler, der tilhørte umyndige — i øvrigt med nogle begrænsninger — midler, der efter lov om borteblevne skulle bestyres af overformynderiet, samt midler, der efter justitsministerens tilladelse måtte bestyres af overformynderiet. Samtidig blev det bestemt, at de midler, som overformynderiet ifølge loven ikke længere skulle bestyre, herunder altså båndlagt arv eller gave og rentenydelseskapitaler, senest den 1. april 1969 skulle overføres til bestyrelse i et godkendt forvaltningsinstitut, dvs. til de private pengeinstitutter. Herefter blev der ikke så værst mange midler tilbage for overformynderiet at bestyre.

1966-loven skulle ifølge dennes § 6, stk. 3, revideres i folketingsåret 1974-75. Revisionen foreslås nu af justitsministeren udskudt til folketingsåret 1976-77. Justitsministeren

henviser i bemærkningerne til lovforslaget til, at revisionen af loven om overformynderiet bør ske på baggrund af resultaterne af statsamtsudvalgets og ægteskabsudvalgets undersøgelser og overvejelser, idet disse ville kunne få betydning med hensyn til overformynderiets fremtidige sagsområde.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at venstre sætter spørgsmålstegn ved, om overformynderiet i det hele taget skal opretholdes. Det forekommer os, at overformynderiet har overlevet sig selv, og at man lige så godt helt kunne nedlægge overformynderiet og lægge de opgaver, som det har, ud til pengeinstitutterne og måske i visse tilfælde ud til andre offentlige administrationer.

De båndlagte midler, der er særligt betroede midler, blev som nævnt ved 1966-loven overført til bestyrelse ved de private pengeinstitutter. Erfaringerne vedrørende bestyrelsen af disse midler kan ikke give anledning til betænkeligheder over for, at også de umyndiges midler lægges ud til pengeinstitutternes bestyrelse. Dette ville efter venstres opfattelse være den eneste rationelle løsning, men vi er da villige til at afvente resultatet af statsamtsudvalgets og ægteskabsudvalgets undersøgelser og er derfor indstillet på at medvirke til en hurtig og positiv behandling af ministerens lovforslag.

Tange (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke tilslutte sig, at lovrevisionen vedrørende denne lov udskydes til folketingsåret 1976-77. Vi mener, at overformynderiet så hurtigt som muligt bør ophæves. Vi er af den opfattelse, at bl. a. umyndiges og borteblevnes midler skal forvaltes på samme måde som andre fornuf-tige menneskers, altså igennem de store pengeinstitutters forvaltningsafdelinger. Vi kan ikke acceptere, at det skulle være nødvendigt at forvalte dem bedre, men heller ikke dårligere, og det er min opfattelse, at som det er for øjeblikket i overformynderiet, så forvaltes midlerne dårligere end i pengeinstitutternes forvaltningsafdelinger.

Vi mener derfor, at der er al mulig grund til allerede nu at tage denne lov op til revision for at få overformynderiet ophævet. Jeg er stort set enig i det indlæg, venstres ordfører havde, jeg er blot ikke enig i slutbemærkningen, at vi skal vente og se. Der er